

Coagulen als bloedstelpend middel,

door

A. VAN GELDERE.

In het Correspondenzblatt für Schweizer Aertzte 1913 N°. 13—15 vond ik van de hand van Dr. A. F o n i o eene beschrijving van een nieuw middel tot bloedstelping. Hoewel ons chirurgisch ingrijpen in den mond zelden van dien aard is, dat wij onze speciale aandacht moeten wijden aan het stillen der bloedingen, komt het toch van tijd tot tijd voor, dat wij voor minder aangename gevallen komen te staan. Ik meende, daarom in coagulen een middel te mogen zien, wat in die gevallen, waarin de gewone styptica ons in den steek laten, goede diensten kan bewijzen.

In Augustus 1913 richtte ik een verzoek aan de Gesellschaft für chemische Industrie te Basel, mij in de gelegenheid te stellen onderzoekingen en proeven met het coagulen te kunnen doen, waarop ik eenigen tijd later een fleschje met het preparaat toegezonden kreeg met de mededeeling dat het nog niet in den handel was en slechts in kleine hoeveelheden werd afgegeven uitsluitend „zu Versuchszwecken.”

De resultaten, die ik verkreeg, waren niet van dien aard, zoo ik die mij had voorgesteld, toen ik in November 1913 nieuwe mededeelingen ontving omtrent de verkregen resultaten in de Berner chirurgische kliniek v. Prof. K o c h e r na de toepassing van eene veranderde methode. Nadat ik mij nauwkeurig van de veranderingen in de toediening op de hoogte had gesteld, heb ik het in de betrekkelijk — ik mag wel

zeggen: gelukkig — weinige gevallen (15 maal) kunnen toepassen en mocht het genoeg smaken in al die gevallen een uitstekend resultaat te bereiken.

De hierboven aangehaalde gevallen waren alle hevige bloedingen, waar a priori was uit temaken, dat met de gewone ons ten dienste staande styptische middelen weinig of geen succes te behalen zou zijn. Mijne ondervinding heeft mij dan ook geleerd, dat het succes der coagulenbehandeling grooter is wanneer dit direct geapliceerd wordt en niet nadat eerst met andere haemostatica getracht is de bloeding tot staan te brengen.

Omtrent het preparaat zelve het volgende: Coagulen wordt bereid uit dierlijk bloed, door isolatie van de substantie, die de stolling veroorzaakt en in vasten vorm gebracht. Het is een suikerhoudend poeder, met groote bloedstelpende eigenschappen. De beste samenstelling is een 5 tot 10 % ige oplossing in water of physiologische zoutsolutie. Deze oplossing gedurende 2 à 3 minuten opgekookt is voldoende gesteriliseerd en verliest nagenoeg niets van hare werkzaamheid. Te lang of te hard koken moet beslist vermeden worden. *De hoofdvereishte van de methode is, dat het coagulen op de plaats der bloeding aangebracht moet worden, opdat het bloedende vaatlumen door den thrombus afgesloten worde.*

Hieruit volgt, dat na de coagulenbehandeling de coagula *niet* weggeveegd mogen worden. Voor de in de tandheekkundige praktijk meest voorkomende gevallen verdient de volgende wijze van toepassing de meeste aandacht.

De wond zoo goed mogelijk reinigen en uitspuiten met physiologische zoutsolutie, indien mogelijk het bloedende lumen vrij leggen, met een 10 % oplossing flink bespuiten en direkt daarop een wattentampon omwoeld met hydrophile gaas en bestrooid met coagulen-poeder loodrecht op de wond drukken. Na eenige minuten kan de tampon verwijderd worden, doch dient men daarbij vooral op te letten, dat dit in dezelfde richting geschiede, dus loodrecht. Interessant is het, de eerste toepassing van het coagulen geschied.

de bij een hevige bloeding na tandextractie (Berner Chirurgische kliniek Prof. K o c h e r, November 1912).

Bij een 32-jarigen man werden 's morgens 2 molaren verwijderd. Hevige bloeding, die niettegenstaande herhaalde tamponaden, zich steeds herhaalde.

's Avonds 8 uur mond vol bloed coagula. Na spoelingen en minutieuse reiniging van den mond wordt een kleine arterieele bloeding ontdekt uit de alveole van M₃. Een kleine gesteelde tampon in coagulen gedrenkt wordt op de bewuste arterie gedrukt en na 3 minuten verwijderd. De bloeding stond. Bij onderzoek, dat den volgenden morgen plaats had, had geen verdere nabloeding plaats gevonden.

Doel van deze mededeeling is hoofdzakelijk de aandacht op het middel te vestigen in de hoop, dat de collegæ hierdoor aanleiding zullen vinden het in hun praktijk te beproeven, (het middel is nu in den handel verkrijgbaar), overtuigd dat het zoowel hen als hunne patiënten groote diensten zal bewijzen. Ik stel mij voor, later in dit tijdschrift mijne praktische ervaringen — wanneer deze wat uitgebreider zullen zijn — in hun geheel mede te deelen.

Litteratuur.

1) Ueber die neue Blutstillungsmethode und Wundbehandlung durch das Coagulen K o c h e r - F o n i o (Correspondenzblatt für Schweizer Ärzte 1913 Heft 13—15.

2). Dr. C a m n i t z e r. Eine neue Blutstillungsmethode durch das Coagulen K o c h e r - F o n i o. Deutsche monatschrift für Zahnheilkunde 1914. Heft. 3.
